

ΤΕΧΝΕΣ

Ο ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ ΜΑΪΚΛ ΓΚΑΛΙΝΣΚΙ ΣΤΟΝ «Ε.Τ.»

Η «εξαφάνιση» που συγκλόνισε τη Θεσσαλονίκη

Σκηνοθέτης, συγγραφέας, φωτογράφος και μουσικός, ο Αμερικανός Μάικλ Γκαλίνσκι διαθέτει όλες τις ιδιότητες που πρέπει να έχει ένας μάχιμος ντοκιμαντερίστας στην εποχή της υπερπληροφόρησης και των πολυμέσων.

Ο Γκαλίνσκι είναι γνωστός στις ΗΠΑ για την τόλμη του να ασχολείται με θέματα που «καίνε», όπως η σχέση του πρώην πρόεδρου των ΗΠΑ Τζορτζ Μπους με την κοκαΐνη στο «Horn and Halos» του 2002.

Ο Γκαλίνσκι βρίσκεται αυτές τις ημέρες στη Θεσσαλονίκη όπου παρουσίασε τη νέα του ταινία στο πλαίσιο του 17ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ αφήνοντας τις καλύτερες εντυπώσεις, αλλά και μια πικρή γεύση σε όσους παρακολούθησαν το «Ποιος άρπαξε τον Τζόνι», καθώς το θέμα της ταινίας συγκλονίζει ακόμη και τον πιο αδιάφορο θεατή.

Αληθινή ιστορία

Ο Γκαλίνσκι υπογράφει την ταινία με τον Ντέιβιντ Μπέιλινσον και τη Σούκι Χόλι, η οποία έχει κάνει και το μοντάζ. Η ταινία αναφέρεται στη διαβόητη εξαφάνιση του 13χρονου Τζόνι Γκος στις ΗΠΑ πριν από τριάντα χρόνια και η οποία έγινε αφορμή όχι μόνο για να αναθεωρηθεί ο νόμος για την κινητοποίηση των Αρχών όταν υπάρχει δήλωση εξαφάνισης ανηλίκου, αλλά επέδρασε καταλυτικά στην αμερικανική κοινωνία αλλάζοντας τα ήθη και τις καθημερινές συνήθειες εκατομμυρίων Αμερικανών που έχουν ανήλικα παιδιά.

«Η ταινία περιγράφει την ιστορία της εξαφάνισης του Τζόνι, αλλά η μητέρα είναι ο κεντρικός χαρακτήρας της ταινίας» θα πει ο Γκαλίνσκι μιλώντας αποκλειστικά στον «Ε.Τ.». «Η μητέρα και ο αγώνας που έκανε και συνεχίζει να κάνει ακόμη και σήμερα είναι στο επίκεντρο της ιστορίας. Έκανε τιτάνιες προσπάθειες για να διατηρείται το θέμα στην επικαιρότητα».

Η μητέρα αντιμετώπισε την αρνητική στάση των Αρχών οι οποίες έδειξαν παροικιόδη αδιαφορία για την έρευνα. Το γεγονός αυτό προκαλεί ευνόητους συνειρμούς από τη στιγμή που υπάρχουν καταγγελίες για δίκτυο παιδοφιλίας με εμπλεκόμενα πρόσωπα με μεγάλη οικονομική επιφάνεια.

«Όταν συνέβη η εξαφάνιση του Τζόνι, ο κόσμος δεν έβαζε στο νου του την παιδοφιλία. Ήταν μάλιστα ένα θέμα ταμπού για

Αποστολή
ΚΩΣΤΑΣ ΠΛΙΑΚΟΣ

την αμερικανική κοινωνία και φυσικά για τα μίντια. Σήμερα μπορεί να είμαστε κάποιες φορές υπερβολικοί με το θέμα αλλά ταυτόχρονα κάποιες φορές δείχνουμε να το αγνοούμε» θα πει ο Γκαλίνσκι.

Η ιστορία του Τζόνι Γκος πήρε τεράστια δημοσιότητα και ήταν η πρώτη φορά που η φωτογραφία του μαζί με τη φωτογραφία ενός ακόμη παιδιού που είχε εξαφανιστεί μπήκε σε συσκευασίες γάλακτος ώστε το γεγονός να φτάσει μέχρι την τελευταία άκρη της Αμερικής.

Το ντοκιμαντέρ είναι ένα κινηματογραφικό είδος που πέρα από την ψυχαγωγία έχει και έναν εκπαιδευτικό χαρακτήρα. Ωστόσο, θέματα όπως η εξαφάνιση ενός παιδιού εγείρουν ηθικά ζητήματα αναφορικά με το πώς αντι-

Η ταινία «Ποιος άρπαξε τον Τζόνι» αναφέρεται στη διαβόητη εξαφάνιση του 13χρονου Τζόνι Γκος στις ΗΠΑ πριν από τριάντα χρόνια η φωτογραφία του οποίου μπήκε μέχρι και σε κουτιά γάλακτος.

μετωπίζονται τα θύματα και οι οικογένειές τους από τα μίντια. Ο «κανιβαλισμός» των θυμάτων και των οικογενειών είναι κάτι που το έχουμε δει και το βλέπουμε συχνά. Μπορεί άραγε να προστατευθούν τα θύματα από αυτή την υπερέκθεση στη δημοσιότητα; «Οχι» θα πει ο Γκαλίνσκι. «Είναι πολύ δύσκολο να το αντιμετωπίσεις. Στη περίπτωση του δικού μου ντοκιμαντέρ ήταν η μητέρα του Τζόνι που αναζήτησε αυτή την υπερέκθεση».

Όσο για το αν το ντοκιμαντέρ μπορεί να αλλάξει τον τρόπο που βλέπουμε τον κόσμο και να ανατρέψει την κυρίαρχη θεματολογία που επικρατεί στα συμβατικά μέσα ενημέρω-

σης, ο Γκαλίνσκι είναι επιφυλακτικός. «Πάντα θα υπάρχουν οι άνθρωποι που θα κρατούν κλειστές τις πόρτες σε θέματα που «καίνε». Θα υπάρχουν άνθρωποι που νομίζουν ότι πρέπει να προστατέψουν τον κόσμο από δυσάρεστα θέματα όπως αυτό που πραγματεύεται η ταινία μου. Τα κανάλια αντιμετωπίζουν τον κόσμο σαν ηλίθιο και γι' αυτό του σερβίρουν -με εξαιρέσεις- προγράμματα για ηλίθιους».

Οι δύο προβολές της ταινίας στο φεστιβάλ έγιναν με σχεδόν γεμάτες αίθουσες. Ας ελπίσουμε το «Ποιος άρπαξε τον Τζόνι» σύντομα να πάρει διανομή και να το δούμε στις αίθουσες. ■

Τα κανάλια αντιμετωπίζουν τον κόσμο σαν ηλίθιο και γι' αυτό του σερβίρουν -με εξαιρέσεις- προγράμματα για ηλίθιους

